

Henning Overgaards valgtale ved 3F's ekstraordinære kongres

Taler

Henning Overgaard
Formandskandidat for 3F

Dato

8. april 2022

Sted

Odense Congres Center

Det var ti dage efter min 18 års fødselsdag jeg blev ansat på Frysehuset i Esbjerg. Om ti dage fylder min søn 18 år.

Da jeg kom ud på arbejdsmarkedet, var pensionsalderen 67 år. Min søn kan måske først gå fra, når han bliver 74 år.

Er det et problem? Ikke for alle. Nogle kan arbejde længe, men mange kan ikke.

Hvis du laver tunge løft. Har mange gentagne bevægelser. Er presset af et højt arbejdstempo. Hvis du startede tidligt på arbejdsmarkedet. Så er det langt fra sikkert, at du kan arbejde, til du bliver 74. Og det er jo os. Vi er dem, der har haft flest år i arbejde, det er os, der knokler hver dag for Danmark, der knokler for os alle sammen. Selv de stærkeste bliver slidt over tid.

Jeg blev valgt til forbundssekretær i 2016. Kort tid efter satte vi i 3F gang i en indsats, der grundlæggende forandrede dansk politik.

Vi fik opbakning fra 217.000 danskere til, at der skal være en fair pensionsalder i Danmark.

Vi fyldte Cirkusbygningen med 3F'ere.

Vi overbeviste Mette Frederiksen og Kristian Thulesen Dahl om at finde en løsning på den stigende pensionsalder for 3F'erne.

”I 1992 vandt vi EM i fodbold. Følelsen i dag er næsten den samme”.

Sådan sagde 3F'eren Hugo, der også var med i Cirkusbygningen. Og jeg havde

det på præcis samme måde, jeg husker tydeligt følelsen af sammenhold og styrke, vi havde den maj-dag i Cirkusbygningen.

3,5 år senere blev Arne-pensionen til virkelighed i Folketinget. Den samme stolthed og følelse af fællesskab fyldte mig, da det skete.

Den maj-dag i Cirkusbygningen og den oktober-dag hvor Arne-pensionen blev til virkelighed er to af de stolteste øjeblikke i min faglige karriere.

Dage, hvor vi beviste, hvorfor vi er Danmarks stærkeste fællesskab.

For første gang, i jeg ved ikke hvor mange år, var det os arbejdere, der blev prioriteret. Os arbejdere, der fik tilkæmpet os noget fra det politiske system. Ikke os arbejdere, der skulle betale regningen for kriser og skattelettelser til de rigeste.

Samtidig var det med en klar bevidsthed. At Arne-pensionen aldrig var blevet til noget, hvis ikke vi som arbejdere, tillidsvalgte, afdelinger og forbund havde lagt vores energi og vores kræfter i det.

Jeg vil derfor gerne takke hver og en af jer, der skrev under på kampagnen.

Jer, der delte historier om nedslidning og opslidende arbejdsliv.

Jer, der talte med kolleger, familiemedlemmer og venner om 3Fs kamp for en retfærdig pensionsalder.

Uden jer havde Arne og vi ikke fået retten til at trække os tidligere tilbage. Arne-pensionen er jeres fortjeneste!

Tusind, tusind tak for indsatsen!

Men. Som vi har set det så mange gange før i arbejderbevægelsens historie, kan vi aldrig tage noget for givet. Vi må aldrig hvile på laurbærrene.

Foran 3F'ernes ret til tidlig pension står to trusler; én meget akut og én på den lidt længere bane.

Til det kommende folketingsvalg kan vi stå i den situation, at mindst 2 statsministerkandidater vil tage retten til tidlig pension fra os.

Tage den fra arbejdsmænd og -kvinder, med mindst 42 år på arbejdsmarkedet. Fra os, der har de korteste uddannelser og de fysisk hårdeste jobs. Fra os, der hele vores voksenliv har smurt madpakke og taget på arbejde. På fryselageret, i rengøringen, på restauranten, i den bumpende førerkabine, på fabrikken, i fisken, på gartneriet, på byggepladsen – eller os, der sikrer den offentlige service, men ofte bliver overset.

I dag har jeg en direkte besked til Jakob Ellemann og Søren Pape. Hvis I vil fjerne retten til tidlig pension, så skal I forbi mig og 3F først, og vi er klar til kamp!

Som I nok fornemmer, så er jeg hamrende stolt af Arne-pensionen.

Det siger dog sig selv, at hvis pensionsalderen bliver ved med at stige i fremtiden, så er tre års tidligere pension næppe nok for arbejderne.

Jeg er helt med på, at vi danskere bliver ældre i gennemsnit, og det derfor giver mening at vi arbejder længere. Men gennemsnitsbetragtninger skjuler den ulighed, der er i alderdommen. Dem med de længste uddannelser lever i gennemsnit syv år længere, end os med de korteste.

Så fordi de golfspillende tandlæger bliver ældre og ældre, ændrer det ikke på, at mange arbejdere slides ned, før de fleste andre.

Og hvis pensionsalderen skal blive ved med at stige, så er én ting sikkert: 3F kommer til at kæmpe med næb og klør for at sikre endnu større tryghed for arbejderne.

Arne-pensionen er ikke afslutningen på den kamp. Arne-pensionen er kun begyndelsen.

Da jeg var tillidsrepræsentant på Frysehuset havde jeg det altid sådan, at en aftale er bedst, hvis også virksomheden synes, den er god. Jeg vidste, at hvis jeg tog røven på virksomheden den ene dag, blev det sværere for mig at lave en god aftale dagen efter. Og omvendt, selvfølgelig!

Jeg var med til at lave en aftale, der gav kollegerne i Esbjerg den bedste bonusaftale i Frysehus-branchen. Det var mine kolleger selvfølgelig rigtig glade for, men virksomheden var også tilfredse – for som en del af aftalen havde vi frysehusarbejdere taget større ansvar for arbejdets tilrettelæggelse, og vi arbejdede mere effektivt og mere sammen, da vi fik større indflydelse.

Grundlaget for det arbejdsmarked, vi har i Danmark, er to ligeværdige parter.

To. Ligeværdige parter.

I dag er der i alt for mange tilfælde kun én, der bidrager til arbejdsmarkedsmodellen. Det er os. Os arbejdere.

Én af de største trusler mod det danske arbejdsmarked er de arbejdsgivere, der ikke vil være en del af den danske arbejdsmarkedsmode.

Dem, der ikke vil sikre deres medarbejdere indflydelse på eget arbejdsliv og retten til at vælge en tillidsrepræsentant.

Dem, der ikke vil tegne en overenskomst, hvor ansatte har stemmeret om deres løn og arbejdsforhold.

Det er kun os arbejdere, der gør en indsats for at organisere arbejdsmarkedet. Dine og mine kontingentkroner går til at organisere virksomheder ind i arbejdsgiverforeningerne – mens arbejdsgiverforeningerne selv sidder tilbage med hænderne i skødet.

Til dem vil jeg bare sige:
Kan I så se at komme i gang!

Langt, langt de fleste virksomheder har et godt samarbejde med deres medarbejdere. Vi laver aftaler med hinanden, vi har et tillidsfuldt og tæt samarbejde i hverdagen, og vi løser de konflikter, der måtte opstå lokalt. Sammen passer vi på det danske arbejdsmarked. Den danske model er det samspil, der hver dag foregår blandt 3F's tillidsvalgte og arbejdsgiverne.

Man skulle jo tro at Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri og Dansk

Erhverv var optaget af at sikre fair konkurrence for deres medlemsvirksomheder.

Hvis de var det, ville de tre organisationer stå forrest i kampen mod social dumping, mod underbetaling og mod snyd og fusk.

Men nej. Den kamp kæmper vi også helt alene.

Man skulle jo tro, at arbejdsgiverforeningerne forstod, hvor stor en konkurrencefordel den danske model er. Og hvor meget, der bliver vundet, når vi sammen løser de konflikter, der kan opstå på en virksomhed. Vi har et af verdens mest fredelige arbejdsmarkeder her i Danmark, og det skal vi være stolte af.

Vores arbejdsmarked kræver to ligeværdige parter. To. Ligeværdige parter, der begge tager ansvar.

Vi tager vores.

Jeg gider ikke længere høre på arbejdsgiverforeningerne, der rejser rundt i verden og skamroses "den danske model", og når de kommer hjem, så skider de den et stykke.

Arbejdsgiverforeningerne må og skal tage ansvar for at organisere virksomhederne.

Vil de ikke det, så må de bidrage til, at vi løser opgaven.

Nu skal det ikke kun være skæld ud til arbejdsgiverforeningerne. Jeg kommer også med en udstrakt hånd til dem, og jeg har kaffe på kanden.

Jeg vil gerne være med til at skabe endnu bedre rammevilkår til de virksomheder, der har overenskomst, tillidsvalgte og giver sine medarbejdere medbestemmelse på egne løn- og ansættelsesforhold.

Jeg vil gerne belønne de virksomheder, der tager ansvar for arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne gøre det mere attraktivt at tilvælge branchens overenskomst.

Så længe vi er enige om at kæmpe sammen mod de virksomheder, der

underbyder overenskomsterne.

Mod dem, der tager rettigheder og stemmeret ud af lønmodtagernes hænder.

Mod dem, der nægter at påtage sig et arbejdsgiveransvar.

Mod alle dem, der på den ene eller anden måde omgår de spilleregler, vi har aftalt med hinanden.

For mig er det her ikke en kamp mellem arbejder og arbejdsgiver. Overhovedet ikke. Det er en kamp mellem os, der vil det danske arbejdsmarked, og dem, der ikke vil.

Alt, hvad 3F har opnået, bygger på den samme forudsætning. Den samme kendsgerning. Nemlig: At arbejdernes tryghed kommer af fagbevægelsens styrke – og at fagbevægelsens styrke kommer fra vores evne til at organisere arbejderne i et fællesskab.

- Arne-pensionen.
- Dagpengeløftet, som Folketinget forhåbentlig vedtager.

- Lærlingeklausuler i alle offentlige udbud.
- Historisk høje bevillinger til indsatsen mod social dumping.
- Nystraffelovsparagrafmodmenneskeudnyttelse.
- Arbejdsgivernes ansvar ved seksuel chikane.
- Mere end tyve corona-trepartar, der har fastholdt rigtig mange

3F'ere i job, igennem en hård tid.

- Positivlisten og alle de beskyttende hegnspæle, der er om

import af udenlandsk arbejdskraft.

Det og meget mere er politiske resultater, som 3F har leveret, alene siden den seneste kongres. Det er jeg hamrende stolt af. Ingen af os kunne levere nogen af de resultater alene. Det er kun lykkedes, fordi vi har arbejdet for det – sammen.

3F skal blive ved med at levere resultater for medlemmerne. Vi skal levere endnu flere resultater. Vi skal skabe endnu bedre og tryggere vilkår for hinanden.

Og for at kunne det, skal vi være endnu flere i fællesskabet. Vi skal have vendt medlemsudviklingen.

Jeg lover jer, at med mig som formand for 3F vil organisering være af højeste prioritet. Organisering og overenskomster er grundlaget for, at vi kan forandre arbejdsmarkedet og forandre samfundet.

Danmarks største og stærkeste fællesskab skal være større og stærkere.

Fordi vi ved, at sammenhold er vores stærkeste våben. Fordi vi vil et mere lige og mere retfærdigt Danmark.

Fordi vi vil sikre, at der også for vores børn og børnebørn er et arbejdsliv, man kan holde til – et arbejdsliv med rettigheder og indflydelse og et stærkt fagligt fællesskab at være en del af.

Det er mit løfte til dem. Og til jer. Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Fagbevægelsen, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/henning-overgaards-valgtale-ved-3f-s-ekstraordinaere-kongres>